

VERSLAVINGSZORG MET INTENSITEIT, RESPECT EN VEILIGHEID

TEKST JOLANDE BASTIAANS
FOTOGRAFIE RUUD STROBBE

Don Schothorst is de oprichter van de eerste private verslavingskliniek in Nederland. Een flitsende carrière in de reclamewereld bracht hem roem, succes en grote rijkdom. Zijn verslaving leidde tot scheidingen, een faillissement en zelfdestructie. Na de opname in een verslavingskliniek in Londen en een half jaar bezinning in een klooster, gooide hij het roer om. Nu bijna tien jaar later zegt hij: 'Ik vind het nog steeds een geweldige uitdaging om mensen te helpen een nieuw leven te creëren.'

'MIJN EERSTE EMBARRASSING MOMENT WAS TOEN IK MET MIJN NEUS IN DE SOEP IN SLAAP VIEL. AVOCADOSOEP WAS DAT'

Don Schothorst (62) is een makkelijke prater. Hij spreekt op eigen karakteristieke wijze met een behoorlijke dosis zelfspot, weloverwogen en met zinnen die hier en daar doorspekt zijn met Engelse uitdrukkingen. 'Eind 1993 greep mijn familie in. Mijn verslaving was toen zo erg dat ik per dag een fles sterke drank en vijf gram coke naar binnen werkte. Om de dag überhaupt te kunnen starten had ik alcohol en cocaïne nodig. Zij hebben mij op het vliegtuig naar Bonaire gezet zodat ik tot rust kon komen en ondertussen zochten zij naar een topkliniek om mij te laten behandelen. Dat was in die tijd nog niet zo makkelijk. Zij hoorden dat Michael Jackson zich had laten behandelen in de Charter Clinic in Chelsea in Londen. Daar hebben zij naar toe gebeld en daar kon ik terecht. De opname daar was voor mij een unieke ervaring. Er ging een wereld voor me open. Daar leerde ik voor het eerst dat verslaving een ziekte is en dat het iedereen kan overkomen. Dat het geen gebrek aan ruggengraat is. Ik zat daar samen met Eric Clapton en Charlie Watts, de drummer van de Rolling Stones. Eric en ik hebben elkaar beloofd dat we ooit ergens onze eigen verslavingskliniek zouden opzetten. We hebben die belofte allebei waargemaakt.'

BESCHERMD GEZIN

Ik ben betrekkelijk jong met alcohol drinken begonnen. Op de middelbare school was ik een braaf, verlegen jongetje. Ik was een volger, zeker geen leider. Ik ben opgegroeid in Blaricum in een beschermde omgeving en een beschermde gezinssituatie. Toen ik zeventien was dronk ik mijn eerste biertje. Ik merkte dat het drinken van alcohol mij veranderde; ik volgde niet meer maar liep voorop. Daardoor kreeg ik ook succes bij de dames. Op mijn negentiende verhuisde ik naar Amsterdam om te gaan werken bij het grootste reclamebureau van Nederland. Daar ontwikkelde ik mijzelf zeer snel en dat resulteerde in een verhoogde drankinname. Na een jaar ben ik voor een groot Amerikaans reclamebureau gaan werken en heb ik een jaar in Londen en Frankfurt gewerkt. Ik was begin twintig en al erg succesvol. Ik kreeg een seniorfunctie bij een ander reclamebureau en voor dat bureau kon ik twee jaar in Johannesburg gaan werken.'

LICHT GING UIT

'De *chairman* van dat bureau had een welkomstfeestje voor me georganiseerd. De hele staf en alle belangrijke klanten waren daarbij aanwezig. Ik was zenuwachtig en van te voren had ik mijzelf moed ingedronken. Op het feestje zelf nam ik ook nog even snel een paar cocktails. Toen het tijd was voor het diner, viel ik met mijn neus in de soep in slaap. Avocadosoep was dat. Ik ben via de badkamer afgevoerd naar mijn hotel. Dat was mijn eerste

embarrassing moment. Men was geschokt, maar bedekte de hele gebeurtenis met de mantel der liefde. Ondertussen was ik nog geen 25, had ik een auto met chauffeur en een villa

met een zwembad. De jaren in Zuid Afrika zijn gelardeerd met dergelijke incidenten en feestjes die uit de hand liepen. Terug in Nederland ben ik op mijn 32e mijn eigen reclamebureau begonnen: Schothorst & Partners. Toen begon het eigenlijke drankmisbruik pas echt. Naarmate het succes en mijn euforie groeide, nam ook de drankbehoefte toe. Dat gebruik werd echt ongelimiteerd, niemand floot me terug. In 1987 kwam ik voor het eerst toevallig in aanraking met cocaïne. Al heel snel ging ik ook dat dagelijks gebruiken in combinatie met alcohol. Dat resulteerde er in dat mijn vrouw en kinderen mij verlieten. Vlak daarna trouwde ik een fotomodel, werd mijn leven steeds uitbundiger en ik steeds meer afhankelijk van alcohol en drugs. In 1992 ging mijn bedrijf failliet waarna ik meteen weer een doorstart maakte met een ander reclamebureau. Niet lang daarna strandde ook mijn tweede huwelijk. Dat was voor mij het moment dat het licht langzaam uitging en ik opgenomen werd in de kliniek in Londen.'

BUSINESSPLAN

'Eigenlijk was dat mijn tweede opname. In 1989 ben ik een maand opgenomen geweest in een kliniek van Novadic Kentron. Dat was dus verspilde moeite, want daar gebeurde helemaal niets. Na twee maanden in de kliniek in Londen, ben ik daar tegen de wil van de staf weggegaan. Ik ging terug naar Bonaire, waar het al na zes weken misging. Ik heb zelf gebeld met de kliniek. Zij antwoordden: 'Kom je zelf terug of moeten we je halen?' Ik heb nogmaals tweeënhalf maand in de kliniek doorgebracht en daarna heb ik anderhalf jaar in een flatje naast de kliniek gewoond. Iedere dag liep ik de kliniek even binnen en verder bezocht ik drie tot vier meetings per dag. Terug in Nederland ben ik een marketingadviesbureau begonnen. Het ging redelijk goed met me al viel ik iedere zes maanden weer een keer terug. Bij iedere terugval kon ik weer terecht in de kliniek in Londen. In 1998 ontmoette ik een nieuwe liefde, dat is drie jaar heel goed gegaan. In 2001 kwam ik op een keerpunt. Mijn derde huwelijk ging stuk en in mijn werk zag ik geen enkele uitdaging meer. Ik ben toen een half jaar het klooster ingegaan bij de nonnen. Ik heb daar veel in de tuin gewerkt, vaak met de nonnen gesproken, me tot het geloof gekeerd en ik heb daar het businessplan voor het toekomstige SolutionS geschreven.'

KWALITEIT VAN LEVEN

'Ik had het vaste voornemen om de eerste private verslavingskliniek in Nederland op te zetten. Deels kwam die drive voort uit mijn eigen ervaringen. Toen ik in de kliniek in Londen kwam – na de eerdere verschrikkelijke opname bij Novadic Kentron – kwam ik van de hel in de hemel. Ik wilde de hulp die

ik gehad had beschikbaar maken voor verslaafden in Nederland. Ik wilde een professionele verslavingskliniek van topkwaliteit. Dat heeft geresulteerd in het openen van de eerste private verslavingskliniek in Nederland in februari 2008. Ik vind het nog steeds een geweldige uitdaging om mensen te helpen een nieuw leven te creëren. Negen van de tien mensen lukt het simpelweg niet om zelf een eind te maken aan hun verslaving.

'DE REGULIERE VERSLAVINGSZORG IN NEDERLAND IS ONTSTAAN UIT DE OVERLAST DIE DRUGSVERSLAAFDE VEROORZAAKTEN IN DE JAREN ZESTIG'

Opname in een kliniek als je verslaafd bent is van cruciaal belang. Een aantal mensen lukt het wel om jaren abtinent te blijven zonder dat ze opgenomen worden, maar de kwaliteit van de rest van je leven wordt heel veel beter als je jezelf wél een opname kunt. In een kliniek kun je jezelf helemaal losmaken van je normale omgeving en activiteiten. Je wordt in staat gesteld om je helemaal te focussen op het herstel. Je leert je eigen persoonlijkheid kennen en je eigen denken. Bovendien verkrijgt je een heleboel ziekte-inzicht.'

SOCIAAL VANGNET

'Een van de pijlers van de behandeling in onze kliniek is de zorg voor de familie. Ook familie en naasten hebben recht op zorg. Daarnaast is familie heel erg belangrijk voor het herstel van de verslaafden. Zij zijn het sociaal vangnet. Vaak zie je dat door de jaren van actieve verslaving de familie een sterke beeldvorming heeft door alles wat er gebeurd is. De familie veroordeelt het verslavingsgedrag. Zij hebben er echt genoeg van. Iedere vrijdag is het familiedag in de kliniek. In de ochtend krijgen zij uitleg en informatie over de ziekte verslaving door onze counselors. Er wordt hen verteld hoe het gedrag van de verslaafde tot stand is gekomen. Onder professionele begeleiding leren zij dat een verslaving geen gebrek aan wilskracht is en dat hun geliefden wel degelijk een nieuw leven kunnen beginnen. Ook krijgen zij te horen hoe ze na de opname de patiënt kunnen supporten en hoe ze zelf hierbij hun grenzen kunnen bepalen. In de middag zijn er sessies waarbij de schade wordt besproken die de verslaving bij de familieleden heeft veroorzaakt. De dag wordt afgesloten door een samenzijn met de patiënt en zijn of haar familie. Ook op onze poliklinieken zijn er op bijna iedere werkdag informatiedagen voor familieleden.'

EFFECTIEVE BEHANDELING

'Er is in Nederland een groot verschil tussen de reguliere en de private verslavingszorg. De reguliere verslavingszorg is ontstaan uit de overlast die drugsverslaafden veroorzaakten in de jaren zestig. Deze reguliere zorg is niet primair gericht op het behandelen van de verslaafde. De behandeling kent weinig doelen en weinig mogelijkheden. Er is geen structuur en de behandeling kenmerkt zich door een gebrek aan veiligheid, respect en intensiteit. Daarom is de kans op herstel gering. Wij bieden wel een intensieve behandeling, respect en veiligheid. De behandeling in onze kliniek bestaat uit de driehoek: therapie, wellness en spiritualiteit. Wij hanteren daarbij het 12 stappen Minnesota

model, dat is aantoonbaar de meest effectieve behandeling bij verslaving. Het is een gedegen, krachtige behandeling met een vastomlijnd doel. Groepstherapieën en individuele behandelingen maken een groot deel uit van het behandelplan. Ons team bestaat uit gespecialiseerde psychiaters, psychologen, psychotherapeuten, counselors, verslavingsartsen en verpleegkundigen. Wij hebben daarnaast een cliëntgerichte ondernemersgeest. Wij zitten er niet om onze tijd vol te maken, maar om je beter te maken. *We care for you.'*

MENTALITEITSVERANDERING

'Een ander speerpunt van SolutionS is de aftercare, dat direct na ontslag start. Deze nazorg vindt plaats op een van onze poliklinieken die zich in heel Nederland en België bevinden. Wij zijn graag zo dicht mogelijk bij de cliënten. Nazorg is uiterst belangrijk. In de kliniek leer je een heleboel in een beschermde omgeving. Tijdens de aftercare leer je hoe je dat toe kunt passen in de onbeschermde wereld. Je leert wat de valkuilen zijn en hoe je verleidingen kunt weerstaan. Ook de familie wordt nauw bij de behandeling van de nazorg betrokken. Wij staan aan je zijde. Ik zou graag zien dat in de toekomst de nazorgmogelijkheden nog meer uitgebreid gaan worden. Vooral jongere verslaafden hebben baat bij het langdurig begeleid wonen na het ontslag, in de zogeheten *safe houses*. Dat soort opvang zouden we veel meer moeten hebben in Nederland, omdat deze jongeren deze vorm van begeleiding zo hard nodig hebben. Daarnaast voorkomt begeleid wonen eenzaamheid en isolatie. De hele mentaliteit over verslaving zou moeten veranderen in Nederland. Meer respect voor iemand die een verslaving heeft overwonnen zou meer dan wenselijk zijn. Een verslaving is geen slechte gewoonte. Het is een ernstige hersenaandoening. Dat is ondertussen meer dan eens wetenschappelijk bewezen.' ■

'MEER RESPECT VOOR IEMAND DIE EEN VERSLAVING HEEFT OVERWONNEN ZOU MEER DAN WENSELIJK ZIJN. EEN VERSLAVING IS GEEN SLECHTE GEWOONTE'